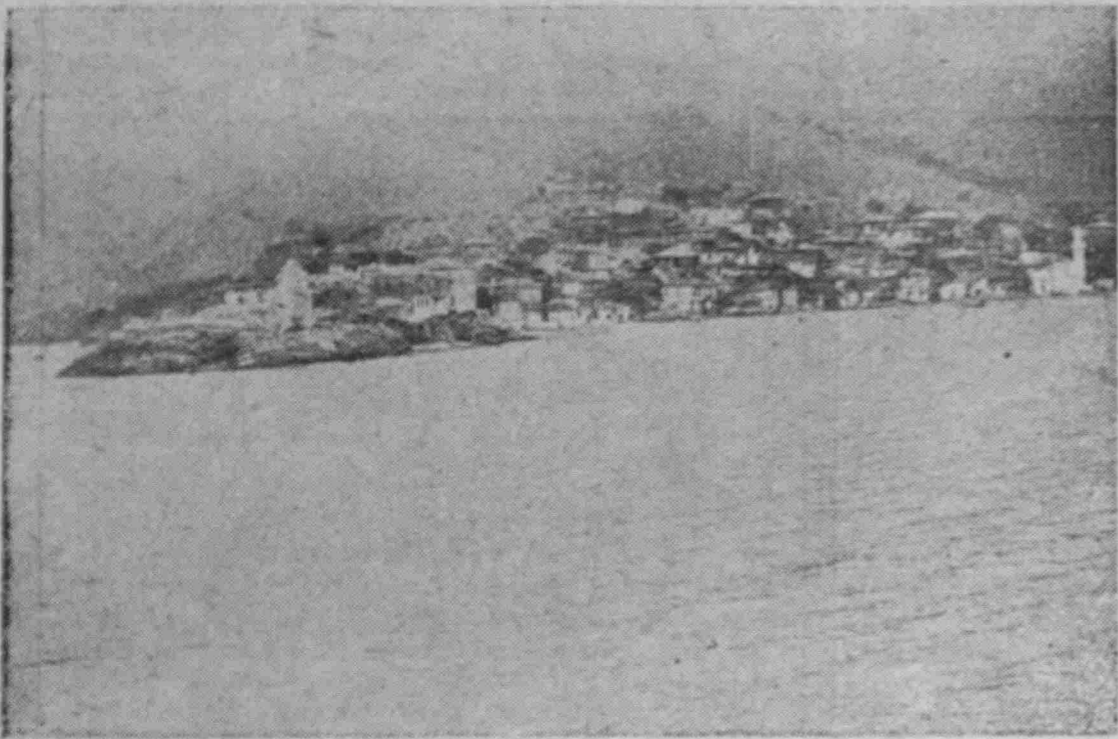

Μαρμαρινά

ΑΘΗΝΑΙ - ΙΟΥΛΙΟΣ 1951
(ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΗΝΙΑΙΑ)
ΧΡΟΝΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ ΔΡ. ΦΥΛ. 61
ΙΔΡΥΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΩΤ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗΣ
Δ)ΝΣΙΣ: Φ. Ρουζβέλτ 41 - Αθήναι

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΔΙΑΒΙΟΥΝΤΩΝ ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ - ΗΜΙΕΠΙΣΗΜΟ ΔΗΜΟΣ. ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΠΡΟΙΚΟΝΗΣΙΑΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Ο ΜΑΡΜΑΡΑΣ : Φωτογραφία του κ. Ν. Λαμπαδαρίδη παρμένη στις 3/5/51 από τη γέφυρα του άπ «Σαγιάρ» την ώρα που παραπλέει τον κόβρο της Παναγίας για να μη στο λιμάνι της αξέχαστης Πατρίδας μας

ΠΩΣ ΕΙΔΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΡΙΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ

ΕΠΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΝΙΚ. Σ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ, ΜΑΡΜΑΡΑ, ΠΡΑΣΤΕΙΟ, ΓΑΛ-
ΛΙΑΝΗ, ΑΓ. ΤΙΜΩΘΕΟ, ΑΦΘΟΝΗ, ΠΑΛΑΤΙΑ, ΚΟΥΤΛΑΗ ΚΑΙ ΑΦΥΣΣΙΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ

από το προηγούμεν. φύλλο

Σταματούμε για λίγα λεπτά στην πλατεία να ξανασάνουμε και ένα βαινουμε ύστερα τα 180 σκαλιά του Πύργου, για να απολαδούμε από το ύψος της κορυφής του, που είναι 140 μέτρα πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας, το μαγευτικό θέαμα ολόκληρης της Πόλης, που εκτείνεται μέχρι τη θάλασσα του Μαρμαρά και τις πεδιάδες της Θράκης. Σε λίγο κατεβαίνουμε από τον Πύργο και άπ' τού Γιουζέκ—καλδιρίμ, τον κλιμακωτό δρόμο του Γαλατά (Σκαλάκια)κατεβαίνουμε στην παραλία με σκοπό να επισκεφθούμε τον αγαπητό φίλο και καλό πατριώτη από την Αφθόνη κ. Σοφοκλή Ντίνο. Δεν τον βρίσκουμε όμως και κάνουμε την επίσκεψή μας στο σπίτι του επίσης από την Αφθόνη κ. Σπύρου Γ. Σπυρίδωνος. Ο καλός πατριώτης, η σύζυγός του και η κόρη του, μας υποδέχονται θερμά και με μεγάλο πόθο ζητούν να μάθουν νέα των εγκατεστημένων στην Ελλάδα συμπατριωτών. Ο κ. Σπυρίδωνας, που είχε την άτυχία να χάσει από χρόνια το φως του και ζή σήμερα μέσα σ' ένα τραγικό σκοτάδι, είναι ένας από τους πιο θερμούς πατριώτες και ό φανατικότερος... αναγνωστής των «Μαρμαρινών Νέων». «Τα «Μαρμαρινά

Νέα»—μας λέγει—είναι η χαρά της ζωής μου. Όταν έρχονται μου τα διαβάζει η κόρη μου από την πρώτη μέχρι την τελευταία γραμμή τους. Έτσι μαθαίνω τα νέα όλων των συμπατριωτών και ζω κοντά τους όπως την παλιά εύτυχισμένη εποχή». Αποχαιρετούμε σε λίγο τον κ. Σπυρίδωνο και την οικογένειά του και από την Μεγάλη οδό του Πάρατ αρχίζουμε στο Ταξείμ. Στη διαδρομή μας δίδεται η ευκαιρία να γνωρίσουμε την εξευρωπαϊσμένη Πόλη, με τα μεγάλα και μοντέρνα έμπορικά καταστήματά της, τον πλούτο των έμπορευμάτων της, τα θέατρα και τους κινηματογράφους της, τα πολυτελέστατα μπάρ και τα καμπαρά της, τον κόσμο της τον μοντερνοποιημένο. Άνεβοκατεβαίνει το πλήθος και δεν μπορείς να ξεχωρίσεις αν είναι Τούρκος ή Ρωμηός, Εύρωπαίος ή Αμερικανός εκείνος που περνάει δίπλα σου. Οι χανομισές και τα χανουμάκια που μπαίνουν σ'α καταστήματα για να κάνουν τα ψώνια τους έχουν ένα Παριζιάνικο στυλ στην καινούργια εμφάνισή τους. Τουαλέτα της τελευταίας λέξης της Μόδας, κάλτσες νάυλον, μαλλιά άλλ' Αμερικάν κομμένα. Και τα θέατρα, οι κινηματογράφοι, τα μπάρ, τα καμπαρέ, γεμάτα από μοντερνοποιημένα αούρι.

στάσει στο Ταξείμ για να απολαδούμε την ώρα πλατεία και πέρνουμε ύστερα το τράμ για να βγούμε σε λίγο στην Απ' για Σοφία, η ώρα 8 του Μεγάλου Σαββάτου. Με βαθεία συγκίνηση πλησιάζουμε το θρούλιό Ναό, που στο βραδυνό σκοτάδι ορθώνεται μπροστά μας σαν ένας τράστιος σκούρος πέτρινος δγκος, και περιερχόμεθα τον ιερό χώρο του, ξαναζωντανεύοντας με τη φαντασία τή μεγαλείον και τα τραγικά γεγονότα της Ιστορίας του.

Τα βήματά μας μās φέρνουν τώρα έξω από την Άγια Ειρήνη, και από εκεί συνεχίζουμε τον βραδυνό περίπατό μας στον κήπο των ανακτόρων, τον Ίπποδρομο, τή Μιλιον (σήμερα Ντιβάνιολού) και φθάνουμε στο φόρο του Ταύρου (σήμερα Πλατεία Σερασκεράτου)στο Μπεγιαζίτ. Απ' εδώ μέχρι τή Φανάρι, όπου θα παρακοιούθουμε στον Πατρι-

αρχικό ναό τήν τελετή της Αναστάσεως, κάνουμε τή διαδρομή με αυτοκίνητο. Φθάνουμε στις 10 και μισή και έπειδή έχουμε στη διάθεσί μας μισή ώρα καιρό, κάνουμε ένα μικρό περίπατο στους δρόμους του Φαναριού για να γνωρίσουμε τήν άλλοτε άριστοκρατική Έλληνική συνοικία τής Πόλης. Ταπεινό και καταφρονεμένο σήμερα τή Φανάρι, δεν έχει να μās δείξει από τήν παλιά αγγυλη του τίποτε άλλο τή ένδιαφέρον, παρά μόνον τή δυό ιστορικά του κτίρια, τή Πατριαρχεία και τή Μεγάλη του Γένους Σχολή.

Έρχομαστε στή Πατριαρχεία και σταματούμε μπροστά στήν τριπλή έξωτερική πύλη τους. Οι δυό πλαινές είναι ανοιχτές, ή κεντρική κλειστή. Είναι ή πύλη από τήν οποία κρεμάσανε τόν Πατριάρχη Γρηγόριο τόν Ε' άνήμερα τή Πάσχα τού 1821. Από τότε—130 ακριβώς χρόνια—μένει ασφαλή κι' άδιόβατη, μνημείο ιερό και καθαγιασμένο μιάς μεγάλης και πολύ δοξασιμένης Ιστορίας εποχής τού Έλληνικού Γένους.

Μπαίνουμε στον Πατριαρχικό Ναό και ρίχνουμε μιά ματιά στήν έξωτερική του διακόσμηση, τή Άγια λείψανα, και τή άλλα ιστορικά του κειμήλια, έως ότου αρχίσω ή λειτουργία. Στις 11 οι καμπάνες ση, μείνουν χαρμόσυνα, και ένω ό κόσμος παίρνει τή θέσι του μέσα στήν εκκλησία, αρχίζει ή λειτουργία. Σε λίγο μπαίνει στή ναό ό Πατριάρχης, περιτοχιζόμενος από τήν Σύνοδο και τή Ιερατείε, και παίρνει τή θέσι του πάνω στή θρόνο τού Άγιου Ιωάννου τού Χρυσοστόμου. Στρέφουν τή πλήθη προς τόν Αρχηγό τής θρησκείας μας και παίρνουν τή εδολογίες του, ένω ό χορός τών ψαλτών με τήν Βυζαντινή μελωδία τους γεμίζουν τή ψυχές με κατανύξι. Η ακολουθία ξετυλίσσεται σύμφωνα με τή μεγαλόπρεπο, τή έπιβλητικό τυπικό τής Βυζαντινής εποχής και στίς 12 ακριβώς, μετά τή «Δεύτε λάβετε φως», ό Πατριάρχης περιτοχιζόμενος από τούς συνλειτουργούντας συνοδικούς Μητροπολίτας Προύσης, Θεοδωροπόλεως, Αίνου, Προικονήσου, Περγάμου, Χαλδίας, Λαοδικίας και Σάρδεων, τούς κληρικούς τής Πατριαρχικής Αούλης και

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΤΩΝ ΑΦΘΟΝΙΑΤΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΠΕΡΑΤΩΣΗ ΤΟΥ Ι. ΝΑΟΥ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΚΑΣΤΡΕΛΑΣ ΝΕΑΣ ΑΦΘΟΝΗΣ

Η διενεργήσασα τόν έρανο για τήν αποπεράτωση τού Ι. ν. Παναγίας Καστρέλας Ν. Αφθόνης κ. Βασιλική Κουμπουλέση με τήν κόρη της δ. Καλλιρρόη

Με τή υπερωκεάνειο αποτέλεσμα τής εισπρά- «Νέα Έλλάς» έφθασε έως 3.583 δολλαρίων στίς 25 Ιουνίου στόν και 86 σέντες, τή οποία Πειραιά, συνοδοεομένη έφερε μαζί της ή κ. από τήν κόρη της δ)νή Κουμπουλέση για να τή δα Καλλιρρόη, ή κ. Βασιλική Κουμπουλέση, παραδώσει στήν Έκκλησιαστική Έπιτροπή Νέας Αφθόνης μαζί με καεστημένο στή Χόλ- λυγοντι τής Αμερικνής έκλεκτού συμπατριώτου μας από τήν Αφθόνη κ. Αθανασίου Χαράλαμπος ή Κουμπου- λείση. Η κ. Κουμπουλέση είναι ή συμπατριώτισσα μας στήν οποία οι κάτοικοι τής Νέας Αφθόνης έστειλαν τή θανατονοργό εικόνα τής Παναγίας Καστρέλας, ως έντολόδοχος τών δωρητών για να τήν εκθέσει σέ κοινό προσώνημα τών εκεί συμπατριωτών και διενεργήση έρανο για τήν αποπεράτωση τής εκκλησίας των.

Τήν εκλεκτή συμπατριώτισσα και στήν κόρη της εύχόμαστε τή «καλώς ήλθαν» στήν Ελλάδα και τήν σγν- με τή προθυμία άνε- χάρουμε θερμά, καθώς λαβε να φέρη εις πέρας και τόν σύζυγό της και ή κ. Κουμπουλέση, έ- πέφθη από μεγάλη έπιτυχία, με τή λαμπρό

πραγματικά κοντά στή Θεό. Άνταλλάσσουμε τόν πρώτο Πασχαλινό χαριετισμό μας με τόν Άρχοντα μέγα Πρωτοψάλτη και τούς συμπατριώτες κ. κ. Δημ. Κρυωνά, Μακρίδη, Νικ. Άντ. Μάγκο και τήν κυρία Κωνσταντινίδου, πού τούς σανατοούμε μέσα στή πληθος τών εκκλησιαζομένων, και ένω ή Πατριαρχική πομπή με τήν Ιδια παράταξι μείναι στόν ναό όπου θά συμπληρωθή ή θέλα λειτουργία, πέρνουμε με τόν φίλο κ. Θεοφανίδη τόν δρομολογία τών Τζυμπαλι, όπου παρακοιούθουμε για λίγο τή συνέχεια τής Πασχαλινής λειτουργίας, και άπο κεί έρχόμαστε στόν Γαλατά και συνεχίζουμε τή λειτουργία μας στούς Ναούς τού Άγιου Νικητός και τού Άγιου Ιωάννου Χίλων.

Στή 1 μετά τή μεσάνυχτα παίρνουμε τή βασιλική, πού έκτελεί τή συγκοινωνία με τή Χαλκιδική και σέ φέρνει

Στην εκλεκτή συμπατριώτισσα και στήν κόρη της εύχόμαστε τή «καλώς ήλθαν» στήν Ελλάδα και τήν σγν- με τή προθυμία άνε- χάρουμε θερμά, καθώς λαβε να φέρη εις πέρας και τόν σύζυγό της και ή κ. Κουμπουλέση, έ- πέφθη από μεγάλη έπιτυχία, με τή λαμπρό

Στη 1 μετά τή μεσάνυχτα παίρνουμε τή βασιλική, πού έκτελεί τή συγκοινωνία με τή Χαλκιδική και σέ φέρνει

ΘΕΡΜΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Τά «Μαρμαρινά Νέα» με τή σημαίνον φύλλο τους μπαίνουν στόν ΕΚΤΟ χρόνο από τής έκδόσεώς των. Με τή ευκαιρία αυτή παρακαλούμε θερμά ΟΛΟΥΣ τούς συνδρομητας μας όπως μās άποστείλουν τή συνδρομή τους, για να μπορούμε να συνεχίσουμε τή τόσο άρωτο και άφελιμο πατριωτικό έργο μας, πού καθημερινώς γίνεται και δυσκολότερο από τής μεγάλες δαπάνες.

Κάνουμε μιά μικρή

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στήν 4η σελ.

ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ
ΑΝΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΟΥ ΠΡΟΚΟΜΗΣΙΑΚΟΥ ΛΑΟΥ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Έκτακτο: Δολ. 20.000
 Άγγλις: Δολ. 1.125
 Γαλλίς: Φρ. 1.000
 Αμερικίς: Δολ. 5
 Γερμανίς και Τσαρκίς: Δολ. 80.000

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ
ΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
ΤΟ ΔΙΠΛΑΣΙΟΝ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ

ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

Συμπόσιος τῶ ἀριθμῶ 5 & 1
 τοῦ Α.Ν. 1092/1955
 Τυπογραφίον καὶ κατοικία
 (κευθόνου) Λεωφόρου
 Δελφίνων 154 - Πειραιεὺς

Κοινωνική Ζωή καὶ κίνησις

ΝΕΑ ΤΩΝ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΟΙΚΙΩΝ ΜΑΣ

Ν. ΑΜΜΟΥΛΙΑΝΗΣ

Αραβῶνες :
 Ὁ κ. Ἀγγύριος, γυῖός τοῦ κ. Λεμονῆ καὶ τῆς κ. Ντουτοῦς, τὸ γένος (Πατσοῦ, ἀπὸ τὸ Παλαιμῖνι) ἔδωκε ὑπόσχεσιν γάμου, στὰ Νέα Ρόδα, μετὰ τὴν θνίδα Γεωργία Μορφιάδου, ἀπὸ τὸ Χαράκι.

Ἡ κ. Ἐλένη Δασκαλίση (τὸ γ. Χριστοφοροῦ, ἀπὸ τὸ Παλαιμῖνι) ἀραβῶνισε στὴν Νέα Μηχανία τὴν κόρη τῆς Παναγιώτα.

Στοὺς μνηστευθέντας ἐχόμασε καλὰ στέφανα.

Γάμοι :
 Ὁ κ. Χρήστος Θεοφ. Ἀρδισιῆς καὶ ἡ θνίς Στελλὰ, ἀπὸ τὸν Ἅγ. Νικόλαο (Χαλκιδικῆς), ἐτέλεσαν στίς 17/6/51 τοὺς γάμους τῶν, μετὰ γάμου τὸν κ. Σωτήριο Μαλαβιῆτη, ἰχθυόμορο ἀπὸ τὸ Τριμῆρι.

Ὁ κ. Ἰωάν. Τυροκόλος, ἀπὸ τὴν Μυτιλήνη, καὶ ἡ θνίς Ἀλεξάνδρα Νικ. Ἀλέξη ἢ Κολλιοῦ, ἀπὸ τὴν Γαλιμῆ, ἐτέλεσαν στίς 18/6/51 τοὺς γάμους τῶν μετὰ γάμου τὴν ἀειψά τῆς τῆς θνίδα Φωτοῦλα Θ. Μιχαήλ.

Στοὺς νυμφευθέντας ἐχόμασε κατὰ ἐπιθυμίαν.

Γεννήσεις :
 Ἡ κ. Εὐδοκία (τὸ γένος Γ. Μπανάνη, ἀπὸ τὴν Γαλιμῆ) ἐγέννησε στὰς Ἀθήνας ἀγόρην.

Ἡ κ. Φωτεινὴ Παντέ, τὸ γ. Χατζηϊωάννου, ἐγέννησε κορίτσάκι.

Ἡ κ. Μαριγούλα Στεφ. Νανουδάκη (τὸ γ. Φιλιππίδου, ἀπὸ τὴ Γαλιμῆ) ἐγέννησε κορίτσάκι.

Στοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς ἐχόμασε τὰ τοὺς ζῆσόν τὰ νεογέννητα.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Αραβῶνες :
 Ὁ κ. Σταύρος Ζαράνης, ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ, καὶ ἡ θνίς Κική Ἀντωνιάδου, κόρη τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου καὶ πολὺ καλοῦ πατριώτη μας ἀπὸ τὸ Πραστεῖο κ. Νικολάου Ἀντωνιάδου, ἔδωσαν ἀραβῶνα τὴν Κυριακὴ 15 Ἰουλίου.

Τοὺς μνηστευθέντας συγχάρισε θερμὰ καὶ ἐχόμασε καλὰ στέφανα.

Τ. Χ.

ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Γεννήσεις :
 Ἡ κ. Τριανταφυλλιά, σύζυγος τοῦ λαμπροῦ πατριώτη μας ἀπὸ τὴν Ἀφθὴν κ. Νικολάου Κανακάρη, ἐγέννησε στίς 24 Μαρτίου, στὴν Νέα Ὑόρκη, ἕνα χαριτωμένο κοριτσάκι.

Στοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς καὶ τὴν γιαγιά κ. Παρασκευούλα Κανακάρη, ἐχόμασε νὰ τοὺς ζῆσὶ τὸ νεογέννητο.

Βαπτίσεις :
 Ἡ κ. Ἀφροδίτη Ἀρδισιῆς (τὸ γ. Βάσου Ραφτάκη, ἀπὸ τὰ Σκουσιὰ) ἐβάπτισε τὸ κοριτσάκι τῆς καὶ τὸ ὄνομα Ἰωάννη.

Ἐχόμασε νὰ τῆς ζῆσὶ.

ΜΑΡΙΑ ΡΟΔΟΚΑΛΑΚΗ

ΠΕΝΘΗ

ΠΕΡΣΕΦΩΝΗ Κ. ΒΟΥΓΙΑΤΖΟΓΛΟΥ

Ὡς αἰφνιδίως καὶ ἀπροσδοκῆτως παρέδωκε τὴν ἀγιάν αὐτῆς ψυχὴν πρὸς τὸν Πλάστον ἔξ ὅ καὶ τὴν παρέλαβεν ἡ σεβαστὴ δεσποῖνα Περσεφὼνὴ Κ. Βουγιατζόγλου.

Ἡ κηδεῖα τῆς ἐτελέσθη ἐπιβεβητικῶς καὶ μετὰ τῆς δεούσης κατανώξεως ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῶ τῶν Νοτίων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Ἁγίας Τριάδος Σαρλόττε Ν. Κ., ἐνθα ἡ ἔδρα τῆς Ἐπισκοπικῆς περιφερείας. Τῆς νεκρώσιμου ἀκολουθίας προέστη ὁ Πρωτοσύγγελλος τῆς Ἐπισκοπῆς πανσ. Ἀρχιμ. Χρυσόστ. Παπαλάμπρου.

Φιλόστοργος μήτηρ, ἡ ἀειμνητοσ, πεποικισμένη μετὰ δὲλας τὰς χριστιανικὰς ἀρετὰς τῆς ἰδιαίτερας τῆς πατρίδος Κουτόλεως, ἐτιμᾶτο καὶ ἡ γαμᾶτο ὑπὸ πάντων καὶ πρὸ πάντων ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς ἐνταῦθα Παροικίας, τὰ ὅποια τὴν περιέβαλλον μετὰ δὲλας ἰδιαιτέρου σεβασμῶν.

Πρὸ ἡκαετίας περίπου ἀπέπεσε τὸν ἀγαθώτατον καὶ χριστιανικώτατον σύντροφον τῆς ζωῆς τῆς Κωνσταντίνου, τοῦ ὁποῖου τὸν χωρισμὸν βαρῆως ἔφευρεν, ἀλλὰ πρὸς χάριν τῆς μονογενοῦς θυγατρὸς τῆς Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ συζύγου αὐτῆς Δημητρίου Πασαγάκη, ὅστις τὴν ἀγάπα καὶ τὴν ἐσέβητο ὡς καὶ τὴν ἰδικὴν του μητέρα, δὲν ἤθελε νὰ τοὺς ἀφήσῃ μόνους. Πλὴν εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς Θεῆς Προνοίας ἐσπευσεν ἀμέσως νὰ ὑπακούσῃ καὶ ἤδη ἀναπαύεται παρὰ τὸν τάφον τοῦ ἀγαπημένου τῆς συζύγου.

Συλλυπούμενοι θερμῶς τὴν μονάκριβην θυγατέρα τῆς Ἀρτέμιδα καὶ τὸν ἀγαπημένον γαμβρόν τῆς κ. Δημήτριον Πασαγάκη, τὰς ἀδελφὰς κ. Ὀλυμπίαν Μηνῶ, Εὐτέρπην Λαμπαδαρίου καὶ Ζωὴν Ζαχαράφ, τὸν ἀδελφόν κ. Νικόλαον Λαμπαδάριον, τοὺς ἀνεψιούς καὶ λοιποὺς συγγενεῖς, ἐχόμαθα ὅπως εἶναι εὐχόμενα ἡμῶν τῆς σεβαστῆς δεσποῖνης Περσεφὼνης Κ. Βουγιατζόγλου.

Μνημόσυνα
 Ἡ κοινότης Ν. Μαρμαρᾶ, φροντίδες τοῦ

ΜΕ ΛΙΓΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ

* ΠΟΛΛΟΙ συμπατριῶτες ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἐνδιαφέρονται καὶ ἀγαποῦν κάθε προσπάθεια ποὺ μᾶς ἐξυψώνει σάν σύνολο καὶ μᾶς τιμᾶ, περνοῦν ἀπὸ τὰ γραφεῖα τοῦ Συνεταιρισμοῦ μᾶς, ρωτοῦν καὶ μαθαίνουν κάθε τι τὸ νέο γιὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν οἰκοπέδων. Εἶναι αὐτοὶ ποὺ πιστεύουν πὺς μᾶς προσπάθεια συναντᾶ πάντα καὶ δυσκολίες.

— Ὑπάρχουν ὁμως καὶ ἄλλοι—δὲν θέλω νὰ τοὺς χαρακτηρίσω μικρόψυχους—ποὺ δχι μόνο δὲν βλέπουν μετὰ καλὸ μάτι κάθε προσπάθεια, ἀλλὰ ἐκδηλώνουν τὰ ἀνομολόγητα κίνητρά τοὺς μετὰ τὸ νὰ στέλνουν στὸ Δ. Σ. τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἀνώνυμες ὑβριστικὲς ἐπιστολές. Εἶναι αὐτοὶ ποὺ δὲν πιστεύουν ἢ ποὺ δὲν θέλουν νὰ πιστέψουν καὶ ποὺ ἐχόμαθα σύντομα—παρ' ὅλα αὐτὰ—νὰ τοὺς δοῦμε καλὸπιστοὺς συμπαραστάτες στὴν κοινὴ προσπάθεια. Ὅλα ἐξελθιοῦνται κάποτε.

— Τὸ Δ. Σ. τοῦ Συνεταιρισμοῦ μᾶς, πιστεύω, ὅτι ἀσφαλῶς θὰ ἐγνώριζε ὅταν ἀνελάμβανε, ὅτι δὲν θὰ ἐδέχετο πρῶτα τὰ χειροκροτήματα πρὶν δεχθῆ ὀρισμένους ἐπιθέσεις. Μόνο οἱ ἀνώνυμες αὐτὲς ἐπιθέσεις νὰ μὴν πικρᾶν καὶ φρενᾶρουν τὴ δραστηριότητα τῶν μελῶν τοῦ Δ. Σ. Καὶ τὰ χειροκροτήματα δὲν θ' ἀργήσουν ν' ἀκολουθήσουν.

* ΠΑΛΙ γιὰ τὸ Συνεταιρισμὸν, ἐφ' ὅσον εἶναι ἐπίμαχο ζήτημα. Στὸ προηγούμενον φύλλον τῶν «Μαρμαρινῶν Νέων» διαβάσαμε πὺς ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸ Γεωργίας δόθηκε ἡ κυριώτερη ἀδεία καὶ πὺς δὲν μείνει τώρα γιὰ τὴν ὀλοκλήρωσιν τῆς προσπάθειας παρὰ μίαν τυπικὴν ἀδεία κατατμήσεως βάσει τοῦ ἀρθροῦ 216 τοῦ Δασικοῦ Κώδικος. Καὶ νομίζω πὺς καὶ αὐτὴ θὰ εἶχε ἐκδοθῆ ἂν δὲν μεσολαβούσε ἡ παραίτησις τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ συνέχεια ἡ δημοσιουπαλληλικὴ ἀπεργία.

* 27 ΙΟΥΛΙΟΥ. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς συμπατριῶτες θὰ θυμοῦνται τὸν μεγάλο σεισμὸν ποὺ ἐγένεε στὴν ἀξέχαστη πατρίδα αὐτὴ τὴν ἡμερομηνία τοῦ 1912, ἀνήμερα μεγάλης γιορτῆς καὶ πανηγυριοῦ. Τριανταεπὶ χρόνια πέρασαν ἀπὸ τότε καὶ ζωντανεῦν μῆσα μας τὰ περιστατικὰ ποὺ χαράχτηκαν στὰ παιδικὰ μᾶς μυαλά: Ἡ κατασκήνωσις στοὺς «Ἐλῶνιδες», ἡ θροσιὰ καὶ τὰ «ἠγῆγανι—ἔλα», ποὺ τόσο μᾶς συγκινούσαν. Φυσικὰ, ἄλλοι, οἱ μεγαλύτεροι, ἐσκέπτοντο γιὰ τὴν καταστροφῆς.

Τὸ Σπορτίδ'

ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΣΠΑΤΡΙΩΤΕΣ

....Χθὲς ἔλαβα τὸ φύλλον τοῦ μ. Φεβρουαρίου τῆς ἀγαπημένης μᾶς ἐφημερίδος «Μαρμαρινὰ Νέα» καὶ ἡ χαρὰ μου, τόσο ἡ δικὴ μου ὅσον καὶ τῶν συγγενῶν μου, δὲν λέγεται, γιὰτὶ ὅστερὰ ἀπὸ τόσο καιρὸ ποὺ εἶμαι συνδρομητὴ σας, εἶδα νὰ γράφετε καὶ γιὰ τὴν ἰδιαίτην Πατρίδα μου τὴν παλιὰ Ἀφυσία, καὶ γι' αὐτὸ σὰς παρακαλῶ νὰ γράψετε στὸν ἀντιπρόσωπὸν σας (Κων) ὅπως νὰ γράφῃ καὶ νὰ ἀπὸ τὴν παλιὰ Ἀφυσία, τὴν ὅποια τόσο πολὺ νοσταλγοῦμαι. Ἐκεῖνο δὲ ποὺ μ' ἐχάρη περισσότερο, εἶναι ποὺ δημοσιεύσατε ὀνόματα συγγενῶν ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ (Ε. Παπαθεοδώρου, θεῖός μου, Ξενοφ. Παπαθεοδώρου, ἐξάδελφός μου) γιὰ τοὺς ὁποίους δὲν γνωρίζαμε ἂν ἦσαν στὴ ζωὴ. Εὐτυχῶς ὁμως ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα σας μᾶθαμε πὺς εἶναι καλὰ.

Μετὰ τιμῆς
 ΝΙΚ. ΠΑΠΕΘΕΩΔΩΡΟΥ
 Κομοτηνῆ, 28/6/51

ΑΦΙΞΕΙΣ

Ἐγκατεστημένος ἀπὸ τὸ 1938 στὴν Ἀμερικὴ, ἦλθε στὸν Πειραιᾶ στίς 16 Ἰουλίου μετὰ τὸ ὑπερωκεάνειο «Λαγκουάρντια» γιὰ νὰ ἐπισκεφθῆ τὴν μητέρα του καὶ τοὺς λοιποὺς ἐγκατεστημένους στὴν Ἑλλάδα συγγενεῖς τοῦ ἁ λαμπροῦ συμπατριώτη μᾶς ἀπὸ τὴν Ἀφθὴν κ. Νικόλαο Κανακάρη. Ὁ κ. Κανακάρης μετὰ τριήμερον παραμονὴν τοῦ στίην Ἀθῆνα, ἀνεχώρησε στίς 20 Ἰουλίου γιὰ τὴν Νέα Ἀφθὴν, ὅπου εἶναι ἐγκατεστημένος οἱ δικοῦ.

Στὸν ἐκλεκτὸν νεὸν ἐχόμασε τὸ καλῶς ἦλθε στὴν Ἑλλάδα, στὴ δὲ μητέρα του κ. Παρασκευούλα Κανακάρη «καλῶς τὸν δέχθηκε».

ST. MORITZ
ON-THE-PARK

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙ
ΑΝΑΠΑΥΤΙΚΟΝ

Μετὰ πρόγραμμα συνεχοῦς ἀνακαινίσεως καὶ ἀλλαγῆς ἐπιπλῶν, ἡ Διεύθυνσις τοῦ **ST. MORITZ** προσεπάθησε πάντοτε δωρὰ παρέχῃ εἰς τοὺς ταξιδιωτὰς τὰς καλλιτέρας ἐυκολίας καὶ ἀναπαύσεις.

Τὸ κατὰ πρόσον ἐπιτύχαιεν φαίνεται ἀπὸ τὰς χιλιάδας τῶν διακεκριμένων Ἑλλήνων καὶ ἄλλων Εὐρωπαίων ποὺ κάμνουν τὸ **ST. MORITZ** σπιτὶ των, ἰσάκις ἐπισκέπτονται τὴν Νέαν Ὑόρκην. Τὰ Ἐστιατόρια μᾶς **RUMPLEMAYER** καὶ **CAFE DE LA PAIX** φημίζονται διὰ τὴν ὑπέροχον Ἀνατολίτικην καὶ Εὐρωπαϊκὴν κουζίνα τῶν.

Τιμὰί: Μοναχικὰ δωμάτια ἀπὸ δολ. 6.000
 Διπλὰ ἀπὸ δολ. 8.00 **SUITES** ἀπὸ δολ. 14.00

New York's only truly continental hotel
 50 CENTRAL PARK SOUTH

ΣΩΚΡΑΤΗΣ Γ. ΤΑΙΗΛΟΡ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ — ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Ν. Γ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
 Φρ. Ρουζβελτ 41 Μέγ. Ἡλ. Σταδίου
 Τηλ. 20.088-28.514 Τηλέφ. 41.438

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΠΥΡΟΣ — ΘΑΛΑΣΣΙΝΗ
 ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

"Ἡ ΠΡΟΠΟΝΤΙΣ,"

Ἐδρα: Ἀθῆναι, Φρ. Ρουζβελτ 41 • Τηλ. 20-088

Πρακτορεῖα εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος

Γ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ & Ι. ΜΑΪΑΚΗΣ
 ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ

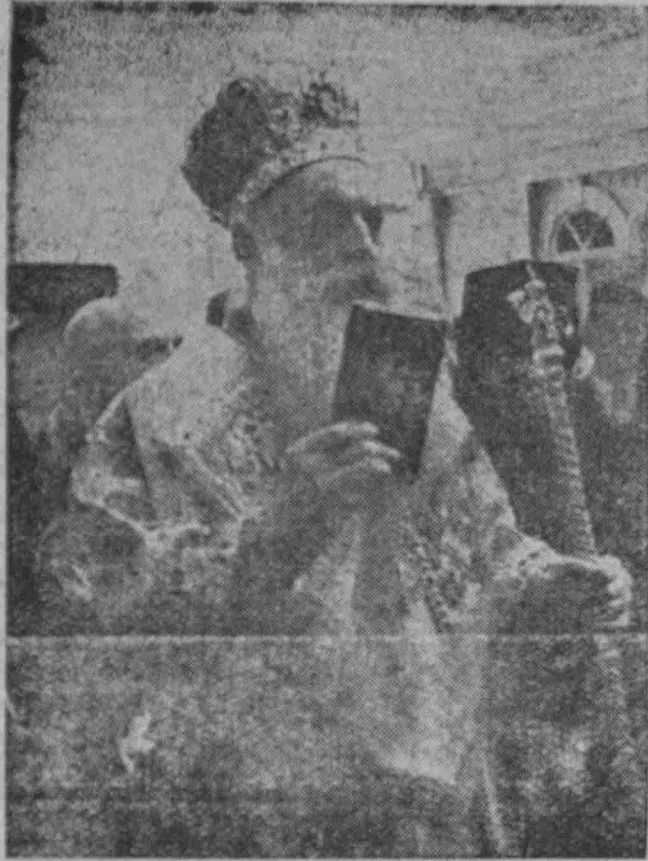
Ὁδὸς Ἀλικαρνασσοῦ 16 (Στάσις Χρυσάκη)
 Τηλ. 96.528 ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Τηλ. 89.049

Ἀναλαμβάνομεν μελέτες οἰκοδομῶν, ἐπιβλέψεις, ἐπιμετρήσεις, τοπογραφικὰς ἐργασίας. **ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΔΕΙΩΝ:** Πολεοδομικοῦ Γραφείου Ἀθηνῶν — Πειραιῶν καὶ Πρακτορεῖων, μηχανολογικῶν ἀδειῶν ὑπουργεῖου Μεταφορῶν καὶ ἀδειῶν σκοπιμότητος ὑπουργεῖου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

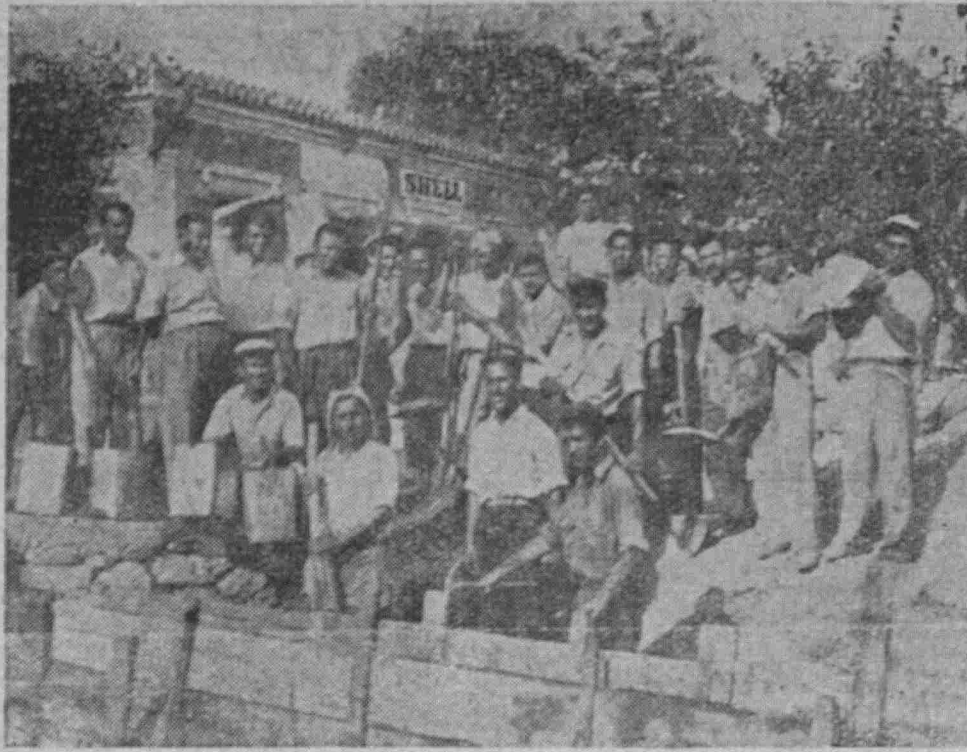
ΧΡΥΣ. Β. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗΣ
 ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ - ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

Διπλωματοῦχος Ἐθνικοῦ Μεσοβ. Πολυτεχνεῖου
 Ὁδὸς Νίκης 9 - Καλαμάκι (Π. Φαλήρου). Τηλ. 33.012

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ
ΜΕΛΕΤΗ
ΕΠΙΒΛΕΨΙΣ — ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

ΕΙΚΟΝΑ 1η. —Πάσα στα Πατριαρχεία: Η Α. Θ. Π. Οικουμενικός Πατριάρχης κ. Αθηναγόρας κατά την ώρα της είσόδου του στον Πατριαρχικό Ναό. (Φωτογραφία του φωτοεραστή των «Μαρμαρινών Νέων» κ. Νικ. Χρ. Μπούρη). ΕΙΚΟΝΑ 2η. —Κοινωνική εργασία: Με οικονομική ενίσχυση της Νομαρχίας Αττικής, βοήθεια και με προσωπική εργασία των κατοίκων, άρχισαν στα Νέα Παλάρια από το προηγούμενο Κοινό. Συμβούλιο υπό την προεδρεία του κ. Χριστόδ.

Γιαννικό και συνεζίζονται από το νέο Κοινό. Συμβούλιο υπό την προεδρεία του κ. Λαζάρου Κατρινικόλη, οι εργασίες για τη συμπλήρωση του αντι-πλημμυρικού φράγματος του μικρού χειμάρου, που διασχίζει τα Νέα Παλάρια. Στην παραπάνω φωτογραφία ένα συνεργείο από Παλατιανούς, που έτρεξαν με μεγάλη προθυμία να εργασθούν για το κοινωφελές αυτό έργο του άρτιου συνδικαλιστού των. ΕΙΚΟΝΑ 3η. —Μαρμαρινόπουλα της Αμερικής: Τα «Μαρινα» από τα διαλεκτά Μαρμαρινόπουλα της Αμερικής. Είναι ο λαμπρός νέος Απότηλος Δημητριάδης, πρωτότοκος γυιός του εκλεκτού συμπατριώτου μας από το Παλαιό κ. Βασιλείου Δημητριάδου και της κυρίας Έλένης, το γένος Εσθνηλίνου, από την Αλώνη. Ο Απότηλος Δημητριάδης γεννήθηκε στις 16 Φεβρουαρίου 1933 στη Σηάτλη, όπου από πολλά χρόνια είναι εγκατεστημένοι οι

γονείς του, τελειοποίησε από το Γυμνάσιο των Ίανουάριου του 1951 και τώρα είναι φοιτητής του Πανεπιστημίου Ουάσινγκτον της Σηάτλη. Από τριμήνου καταταγείς ως έφεδρος στον Αμερικανικό στρατό, υπηρετεί στην Αεροπορία, με τη στολή της όποιος και εικονίζεται. Τα «Μαρμαρινά» Νέα τον συγγαίρουν θερμά για τας προόδους του και εύχονται στους γονείς του να τούς ζήση και να τόν χαίρονται. ****

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΗΣ ΚΥΖΙΚΟΥ: ΔΡΑΚΟΥΝΤΑ

Απόσπασμα από το ανέκδ. βιβλίο «Κύζικος» Αρτάνη του Ιατρού κ. Γεωργιάδη Μανρή

Τό χωρίον Δρακούντα, δύο ώρας της Χαράκης απέχον, είναι τό πρώτον κείμενον βορείως της χερσονήσου και κείται εις μικράν απόστασιν από της θαλάσσης εκατέρωθεν των όχθων ποταμού κατερχομένου από τού δρους. Είναι γραφικώτατον, κείμενον εις την παρυφήν δάσους και έχον και πολλά δένδρα (δρούς) έντός αυτού. Πέρι αυτού υπάρχει κοιλάς και εις μικράν απόστασιν εις την θάλασσαν μεταξύ δύο προεξέχοντων βράχων, έπιμήκων και απότομων άκρωτηρίων ύπάρχει μικρός γραφικώτατος λιμήν, εις τόν αυχόν του όποιου από τά μέσα τού παρελθόντος αιώνος ήρχισαν να κτιζώνται οικίαι, σήμεραν δέ ή Δρακούντα διαίρεται εις δύο χωρία, την άνω Δρακούνταν έχουσαν (κατά τάς άρχάς της παρούσης εκατονταετηρίδος) 100 κατοίκους, μίαν έκκλησίαν, ένα Ιερέα, μίαν σχολήν με ένα διδάσκαλον και είκοσι περίπου μαθητάς, και την κάτω Δρακούνταν.

Επιτόπιος παράδοσις δέν σώζεται έν Δρακούντα περί τού χρόνου καθ' όν έκτίσθη τό χωρίον. Τούτο μόνον ένταύθα δυνάμεθα να είπωμεν ότι εις την έπιτόπιον διαλέκτον τό ύποκριστικόν δηλοϋται διά της καταλήξεως —ακι, ήν άνευρισκομεν και εις τινας τοπωνυμίας, ως Άλωνάκι, Πλατανάκι, Ρεμματάκι, και ούχι σπανίως εις τά έπάνωμα των κατοίκων, ως Κορπάκης, Λαζαρόνης, Χαραλαμπάκης, Παντελάκης, Κομμιανάκης κ.λ.π. Έπεκράτει δέ και ένταύθα ως και εις πάντα τά λοιπά χωρία της Χερσονήσου ό γαμπρός να έχη ή να κίξη σπότη ίνα υμφευσή και ούχι να λαμβάνη τοιοϋτον προικόν έκ της νύμφης, ως έπεκράτει έν Άρτάκη.

Έν Κρήτη, εις την περιφέρειαν Σητείας, ως άνωτέρω είπομεν, ύπάρχει τοπωνυμία Δρακόννα, έναν μεταξό ταύτης και της ήμετέρας Δρακούντας ύπάρχει σχέσις τις, εις άλλους άπόκειται να άποδείξουν.

Εις την εύφορωτάτην κοιλάδα του χωρίου καλλιεργούντο κατά πρώτον λόγον κρόμμυα, άτινα παραγόμενα εις σημαντικήν ποσότητα, έξήγοντο δι' έντοπίων Ιστιοφόρων εις Κων)πολιν. Έτι δέ κολοκύνθαι μεγάλαι σφαιροειδείς τριών έως πέντε και πλέον όκάθων βάρους, έτι δέ και έρυθραί τινες ένταύθα πιθανώς λόγω του σχήματος αυτών και λυρες έπονυμάζοντο και έκ των όποιων κατασκευάζετο ή όνομαστή κολοκυθόπητα. Εις την κοιλάδα ταύτην έκκαλιεργούντο και σταφυλαί έκ των όποιων παρήγετο οίνος εις ούχι μεγάλην ποσότητα, έτι δέ ύπήρχον και άρκετά έλαιόδενδρα.

Έκτός των άνωτέρω, σημαντική πρόσδος των Δρακουντιών ήτο ή έκμετάλλευσις του ύπερκειμένου δασόδους δρους έκ δρουών, πρίνων φηγών και κομμαρεών καταφύτος, έξ ου ύλοτομείτο σημαντική ποσότης καυσίμου ύλης, παρασκευάζοντο δέ και ξυλάνθρακες. Ταύτα εις μεγάλας ποσότητας δι' έπιτοπίων Ιστιοφόρων μετεφέροντο εις Κων)πολιν κατά τό διαστήμα του χειμώνος, ένω κατά τό θέρους τά αύτα Ιστιοφόρα μετέφερον τά γεωργικά προϊόντα, ήτοι κρόμμυα, πεπόνια και καρπούζια.

Άλιείαν άξίαν λόγου δέν είχεν ή Δρακούντα, πλην όλίγων τινών άλιευτικών λέμβων, τό προϊόν των όποιων διετίθετο έπιτοπίως. Οι κάτοικοι ήσαν φιλόθηρσοι, διότι έκτόστώνδου έκκλησιών, την της άνω Δρακούντας τιμωμένης έπ' όνόματι της Κοιμήσεως της Θεοτόκου (Δεκαπεντίστρας) και της τού Άγίου Γεωργίου έν τη κάτω Δρακούντα, ύπήρχον άρκετά έξωκκλησία εις τά πέριξ τού χωρίου, τιμωμένα έπ' όνόματι της Άγίας Παρασκευής, Άγίων Θεοδώρων, Άγίου Δημητρίου, Άγίου Ιωάννου και Άγίας Τριάδος. Πρίν ή κλεισόμεν τό

ΠΡΟΚΟΝΝΗΣΙΑΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΟΥΛΙΟΥ 5 : Σάν σήμερα τό 19. Ο δ Μαρμαρής ύστερα από δουλεία πέντε αιώνων γίνεταν πάλι Έλληνικός και στα χωριά του ελεύθερα κυμάτιζε ή Έλληνική Σημαία. Τό νησί κατέλαβε έπ' όνόματι του Βασιλέως των Έλλήνων Αλεξάνδρου του Α' δωδεκαμελής άπόσπασμα Έλληνικού στρατού, που ήρθε από την Άρτάκη οδηγούμενο από τον Άρτακηνό πρόσκοπο Νίκο Θ. Κριμιάμη και διοικούμενο από τον ύπολοχαγό Νίκο Γρηγορίου. Ο Μαρμαρής και τά νησιά του έμειναν ελεύθερα μόνον δύο χρόνια και ξαναγύρισαν στην Τουρκική κατοχή με τη Έθνική συμφορά της Μικρασιατικής έκστρατείας.

ΙΟΥΛΙΟΥ 8 : Σάν σήμερα τό 1759 έφθάσε στην Αλώνη, έδρα τότε της Αρχιεπισκοπής Προκοννήσου, ο Αρχιεπίσκοπος Αναγίας ο από Σμύρνης, που ηρφίσθηκε άρχιεπίσκοπος Προκοννήσου στις 27 Μαρτίου 1759, επί πατριαρχείας Σεραφείμ.

Ο Αναγίας απέθανε κατά τον Ιούλιο του 1791.

ΙΟΥΛΙΟΥ 27 : Σάν σήμερα τό 1267 Βασιλική πρεσβεία άποτειλουμένη από τους Μητροπολίτας Μωκησοϋ και Νεοκαισαρείας Κωνσταντίου, τον λόγιο Γαληνό και τον χρονογράφο Παχυμέρη, έφθασε από την Κων)πολι στο μοναστήρι του Άγιου Νικολάου (Γέννας) στα Παλάρια, για να έξευμενίση τον άδικος καθαρθέντα και εκει εδρισκόμενο ως έξόριστο από τον αυτοκράτορα Μιχαήλ Παλατιόλογο, Πατριάρχη Κων)πόλεως Άρσένιο Αυτοκράτορα.

Η Έπιτροπή έπισκέφθη τον έξόριστο Πατριάρχη καθήμενον έπ' άκρωρείας ταυτησιν όσει τις άτίμητος μετανάστης των παρα των χριστιανών καθ' έκάστην άποδεχόμενος έλεος.

Ο Αυτοκράτορας παρέμεινε έξόριστος στην Προκοννήσο επτά χρόνια και απέθανε εκει, μετά 13 δε χρόνια (1287), επί Πατριάρχου Γρηγορίου του Κυπρίου, τό λείψανόν του άνεκομίσθη στην Κων)πολι και κατετέθη στην Άγία Σοφία για κοινό προσοκύνημα.

Η τοπική μας παράδοσις έδωσε μέχρι σήμερα τη γνήμη του Άρσενίου, δώσατα τό όνομά του σε άγίασμα που βρισκται στους έλαιώνες του Μαρμαρά (τοποθεσία Άη Γυνή Γλασνίου— Άγιον κερου Άρσενίου).

ΙΟΥΛΙΟΥ 27 : Σάν σήμερα τό 1912, την νύχτα της 26ης προς την 27η Ιουλίου σημειός μεγάλος έπληξε τις έπαρχίες Μυριοφάνου και Περιστεύσεως, Γάνου και Χώρας, Ηρακλείας και Ραιδεστού, Καλλιπόλεως και Μαδύτου, Προκοννήσου, Κυζίκου, Ίμβρου και Τυρολόης. Οι καταστροφές, ίδιως στις δύο πρώτες έπαρχίες, ύπήρξαν τεράστιες σε ύλικές ζημιές και ανθρώπινα θύματα. Είκοσι χωριά και κομμοπόλεις κατεστράφησαν ολοκληρωτικά, εκατοντάδες κατοίκων, έλλήνων και τούρκων, έφονεύθησαν, 40 γαοι και μοναστήρια μετεβλήθησαν σε έρείπια και πολλές άλλες ζημιές προξενήθησαν σε οικήματα και καταστήματα των πληγεισών έπαρχιών.

Τόν ΙΟΥΛΙΟ του 1915 ή άρχιεπισκοπή Προκοννήσου χηρεύσατα προστάτου δόθηκε στον Πατριάρχη Κων)πόλεως Ιωάννη ΙΓ', ο όποιος την διοίκησε μέχρι τό 1319 ή 1320.

Τόν ΙΟΥΛΙΟ του 1853 ψηφίσθηκε μητροπολίτης Προκοννήσου ο καταγόμενος από τά Σκουπιά της Αλώνης Σωφρόνιος, ο όποιος έποίμανε την έπαρχία μας μέχρι της 19 Απριλίου 1861, μετατεθείς στην Νυσαόβα. Ν. ΛΑΜ.

περί Δρακούντας σημειώμας, νομίζομεν καλό να μηννοήσομεν τον άσπουδαιότερας των τοπωνυμιών, άτινες είωμά μας, νομίζομεν καλό να είχης: Κάμπος, Βαλαή, Άμπελίς, Σκάλα, Τσουροκι, Άλωνά-

Η ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΑΝΟΥΡΙΣΜΑΤΑ

Λαογραφικό σημείωμα του συνεργάτου μας κ. Αντωνίου Μαρμαρινού

Τά νανουρίσματα είναι ένα ξεχωριστό είδος λαϊκής ποιήσεως. Κρύβουν μέσα τους τά πλούσια συναισθήματα της μάνας. Την άγάπη, την τρυφερότητα, την στοργή, τη χαρούμενη έλπίδα. Πολλά νανουρίσματα είναι κοινά σ' όλες τις περιοχές με ώρισμένες παραλλαγές. Άλλα είναι καθαρώς τοπικά και βγαίνουν άπ' τις ξεχωριστές συνθήκες μέσα στις όποιες δημιουργούνται. Άπ' τό κλίμα και τη θάλασσα, άπ' τις άσχολίες και τις άνησιχίες, άπ' τις φλογισμένες και τις άπλες καρδιές. Σημειώνω παρακάτω μιά σειρά νανουρίσματα του Μαρμαρά για τη Μαρμαρινούλα που γίνεται μητέρα.

Κοιμήσου και παρήγγειλε στην Πόλη τά καλά σου Στη Βενετιά τά ρούχα σου και τά (ε) σημαδιακά σου.

Κοιμήσου σ' ον παιδάκι μου κι' έγώ δά σε ξυπνήσω Θά πάρω μίλο κόκκινο να σε πετροβολήσω.

Υπνε που παίρνεις τά μικρά έλα πάρε και τούτο Μικρό-μικρό σου τάψησε, μεγάλο φέρσου το.

Κοιμάται ο ήλιος στα βουνά κι' ή πέρδικα στα χιόνια Κοιμάται και τ' άγόρι μου μίε τ' άσπρα τά σεντόνια.

Νάνι, νάνι, νάνι, νάνι Κι' έπον του πονει να γειάνη.

Κοιμάται του Πασά παιδί του Βασιλέ τ' άγγόνι Που τ' έχει ή μανουλα του χνουδ σταυρό κι' άμάνει. (*)

Έλα ύπνε και παρό το σίσε κι' άποκομίσσε το Σού το μίε τ' Άγά τ' άμπέλια σου Καντή τά περιβόλια

Νά τό δώσ' ο Άγιάς σιμητή (*) κι' ή Άγάδαινα κουλύκι (*) Κι' ή μικρή Άγαδοποβλα, δαχτυλίδι με τη βούλα.

κια, Σβίγλα, Σβουλιά, (εις τό μέρος τούτο τό χρώμα σχηματίζει μεγάλους βάλους), Βουντοδρι, Άγίασμα, Πλατανάκι, Τριασά. Τό ύπερκειμενον δρος είναι ο Κλαψής, έπ' ούτου δέ ύπάρχουσιν αι τοποθεσία Τσαρδάκια Μορούκια κλπ

Έντός της Κοιλιάδος της Δρακούντας και της παρακειμένης του Βαθυοϋ λαμβάνουσι γένεσιν οι βίαιοι άνεμοι, οι πανά τά Καρύδια παρατρώμενοι.

Στό έρχόμενο φύλλο : ΒΑΘΥ.

Έλα ύπνε, έλα ζάλη, Στο παιδιού μου τό κεφάλι. Ο ύπνος τρέφει τά παιδιά κι' ή γή τά μεγαλώνει Η Παναγία και ο Χριστός τά καλοξημερώνει.

Ο ύπνος τρέφει τό παιδί κι' ο ήλιος τό μουσκάρι Κρασοψηγιά * τό γέροντα τόν κάνει παλληκάρι.

Ο ύπνος τρέφει τό παιδί κι' ο ήλιος τό μουσκάρι Και ή καλή ή κοπελλά τρέφει τό παλληκάρι.

Ο ύπνος τρέφει τό παιδί κι' ο ήλιος τό μουσκάρι Κρασοψηγιά * τό γέροντα κι' άσπρα (ε) τό παλληκάρι.

Νάνι, νάνι, νάνι, νάνι Κι' έπον του πονει να γειάνη. Τόξ' ή μάνα του καμάρι, Κι' ο πατέρας του κλωνάρι.

Κοιμάτ' ο ήλιος στα βουνά κι' ή έκαρος στα δάση Κοιμάται και τ' άγόρι μου τον ύπνο να χορεύση.

Υπνος, καλός, γλυκώτατος τό πήρε και κοιμάται Καί τόν καλό του τόν μπαιμά καθόλου δέ θυμάται.

Τάρι, τάρι, τάρι, τάρι Τόξ' ή μάνα του καμάρι.

Τό κοριτσάκι μ' τό μικρό θέλω να καμαρώσω Χρυσή νυφούλα να τό δώ και να τό στεφανώσω.

Τό δικό μας τό παιδί, είν' βενέτικο φλουρί Καί τά έένα τά παιδάκια, είναι κάλπινα φλουράκια.

Κοιμάται κι' όνειρεύεται Καί βλέπει πως παντρεύεται.

* σημαδιακά= άσημικά, χερσαφικά στολίδια.
* άμάνω=όριζομαι.
* σιμητή=είδος κουλουχιού
* κουλύκι=είδος κουλουχιού γλυκού.
* κρασοψηγιά = ψίχα ψωμι βουτηγμένη μέσα σε κρασί.
* άσπρα=τούρκικο νόμισμα.

ΚΟΝΟΝΙΚΑ ΤΟΡΟΝΟ (ΟΤΑΡΙΟ)

Η κυρία Μάρθα Άρσιστείδου Χαρολάμπους (τό γένος Δημ. Κυριακίδου από την Άρθονη) έγέννησε στις 27)251 ένα χαριτωμένο κοριτσάκι. Στους εύθυμους γονείς και την γιαγιά κ. Μαλαματένια Κυριακίδου εύχόμεθα να τούς ζήση τό νεογέννητο.

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ

Τους άγαπητούς μας Δημήτριον και Άρτεμίσσαν Πασχαλάκη θερμά συλλυπημούμεθα για τόν θάνατο της λατρευτής των μητέρας Περεσφόνης Κωνστ. Βογιατζόγλου.

Οικόγενεια ΑΝΝΙΚΑΣ ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΠΕΡΑΤΩΣΗ ΤΟΥ Ι. ΠΑΟΥ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΚΑΣΤΡΕΛΑΣ Η. ΑΦΘΟΝΗΣ

ΟΝΟΜΑΤΑ ΔΩΡΗΤΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΑ ΔΩΡΕΩΝ

Table listing donors and amounts for the I. Paus Panagia Kastrelas H. Afthonis fund. Includes names like Τζωρτζ Μπούζερ, Δωροθέα Οικονόμου, and amounts in drachmas.

ΠΩΣ ΕΙΔΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΡΙΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ

από την 1η σελίδα... κηδόνα και στη μιάμιση... Χαϊδάρ-Πασά, για να... Έλθουμε σε λίγο στον... Άγιο Γεώργιο Γέλδερ...

και την ιδιαίτερη Πατρίδα μας... Το βράδυ στην επίσημη... βρισκόμαστε να μας περιμένει... ο πολυ καλός πατριώτης...

ρου Θεοφανίδη, και με το... διορο παραμονή εκεί, στο... διάστημα της οποίας... κάνουμε τη γνωριμία...

λης, στην Ευρωπαϊκή πλευρά... της, και νυχτώμαστε... έξω από τον Μικρό Τσεκμετζέ...

Κατά τις τρεις μετά τα... μεσάνυχτα, το βαπόρι... μας φθάνει στη Ραιδεστό... και στις 7 1/2 το πρωί...

Κατά τον πλοο συναντώμεθα... και γνωριζόμεθα... με τον φίλο του κ. Θεοφανίδη... Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κυθωνίων...

Κατά το δειλινό κάνουμε... ένα περίπατο στο μαγευτικό... Μόδι και κλείνουμε τη μέρα... με έπισκέψεις στα σπίτια...